
STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor
întreaga țară**

*

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoa-
ștem glasul tainic al izvoa-
relor! Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNA“

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:	
Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	„ 60
Exemplarul	„ 10

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Hristos a înviat !	<i>Nic. Muntean</i>
Valorificarea lânii	<i>Nic. Muntean</i>
Chestiunea valorificării produselor	<i>Dr. I. Dăncilă</i>
Cântecul tinerilor oieri	<i>Nicolae Cioran</i>
Fondul de valorificare al produselor oierești	<i>Nic. Muntean</i>
Valorificarea mieilor	<i>Dr. Ioan Dăncilă</i>
Stâna	<i>D. V. Tărtăreanu</i>
Spre mai bine	<i>I. Gheorghe (Ionescu)</i>
Păstrați credința cu tărie	<i>Pr. Ion Boțocan</i>
Frați oieri!	<i>Nic. Bistriceanu</i>
Dorul oierului	<i>Gh. Gr. Frățuțu</i>
Marele Păstor	<i>Nic. Vonica</i>
Dela U. O.	* * *
Informațiuni	* * *
Știri din țară și străinătate	<i>N. Vonica</i>

MOTTO :

Doina e a noastră ! Munților
noi le dăm viață și le mărăm
farmecul ce au ! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor !
Noi ne-am înfrățit cu
bradul !

Hristos a înviat !

Nicolae Muntean.

*Dumnezeu a făcut cerul și pământul ; toate câte le vedem și
câte nu le vedem ; câte le cunoaștem și câte nu le cunoaștem ;
toate câte le știm și câte nu le știm !*

*Cea mai aleasă creatură a Lui este omul , în a cărui stă-
pânire i-a dat pământul cu toate bunătățile !*

*Pentru toată purtarea Sa de grije , Dumnezeu n'a pus omului
decât o singură condiție : să trăiască în ascultarea Lui !*

*Copilul cel bun iubește pe tatăl său și pe mama sa ! Iubirea
este izvorul sacrificiilor pe cari adevăratul fiu e în stare , a le
aduce pentru părinții săi !*

*Faptele izvorâte din iubire au putere moralizatoare și veci-
nică !*

*Ca adevărați fii să L iubim pe Tatăl nostru cel ceresc și
toate manifestările noastre față de El și făpturile sale să aibă ca
punct de mănecare iubirea !*

*Pentru a nu mai răspunde de faptele sale rele , omul și-a
uitat voit de Dumnezeu ! Iubirea a fost înlocuită cu frica față de
Bunul Părinte !*

*Majoritatea oamenilor și-au făcut din plăcerile tru-
pești aproape singurul scop al vieții și neglijând cu totul
sufletul , au căzut în mocirla păcatelor !*

*În marea sa dragoste pe care Dumnezeu-Tatăl o are pentru
oameni , deși plini de noroiul păcatelor a trimis în mijlocul lor pe
însuși Fiul Său , ca să-i întoarcă de pe drumul pierzării !*

*Blândul Isus punând temelie legii Sale iubirea a învățat pe
oameni și i-a vindecat pe mulți de bolile trupești și sufletești !*

Tuturor, numai bine le-a făcut!

Răspлата oamenilor a fost aceea, că L-au răstignit pe cruce; depe care El în chinurile morții se ruga Tatălui Său astfel: „Doamne iartă-le lor, că nu știu ce fac“!

Și să nu trecem cu vederea faptul, că a fost răstignit de aceiași oameni, cari nici cu o săptămână înainte L-au întâmpinat cu flori și cântece de bucurie!

A 3-a zi Isus a înviat și a dat putere de viață vecinică evangheliei Sale!

Cuvine-se să sărbătorim cu măreție și adâncă evlavie creștinească „Ziua Învierii“!

Să ne primenim sufletele și numai în măsura cerinții și posibilității trupurile!

Hristos n'a cucerit lumea cu îmbrăcămintea Sa, ci cu sufletul Său!

Curați la suflet și trup să strigăm:

„Hristos a înviat“!

Valorificarea lânii

Nic. Muntean.

Nu voi face în cadrul acestui articol teorii, ci voi arăta, care este punctul de vedere al U. O., în legătură cu valorificarea lânii!

Este, cred, în interesul cauzei să fac în legătură cu această problemă următoarele constatări:

1. Lâna este un produs național de o netăgăduită importanță și absolută trebuință pentru fiecare ins și gospodărie;

2. Acest produs a fost speculat din vechi timpuri, până în prezent, în chip cu totul neomenos, după bunul plac al câtorva inși, cari au exploatat fără milă truda oierilor români;

3. Prețurile oferite și plătite n'au stat în nici un raport cu cheltuielile de producție și greutatea împreunate cu oieritul, realizându-se câștiguri fabuloase din exploatarea unei vieți împletită cu atâtea suferinți;

4. Nu avem o politică a lânii indigene, care a fost înlocuită cu lână și zdrențe aduse de peste hotare;

5. Statul în calitatea sa de dirigiitor al vieții economice și regulator al intereselor diferitelor clase și profesioni a stat până în 1934 cu totul nepăsător față de această problemă, oieri și oierit.

În 1934 cedând intervențiilor subsemnatului a luat măsuri, cari au asigurat în parte valorificarea lânii. În 1935 măsurile au fost întărite și completate.

Ținând cont de cele constatate U. O. cere pentru valorificarea lânii din 1936:

1. Să se stăruie asupra importanței produsului lână și asupra întrebuirii ei;

2. Să se pună capăt oricărei specule în legătură cu această valorificare, înlăturându-se toți intermediarii și speculanții între cari șocotim și Uniunea Centrală a

Sindicatelor Agricole din București și federalele cooperative județene cu cari oierii n'au avut și n'au nici un fel de legătură, și cari instituții n'au servit în nici un fel interesele oieritului, doar au beneficiat pe urma lor.

În consecință să se revină asupra jurnalului Consiliului de Miniștrii prin care se încredințează cu valorificarea lânii susnumitele instituții, nefăcându-se pomenire de U. O. (Jurnalul C. M. îl găsec On. cetitori în corpul revistei).

Oierii țării nu mai pot suporta situația de robi buni de exploatat!

3. Valorificarea să se facă exclusiv prin U. O. singura asociație oierească pe țară, care reprezintă oierii și oieritul și care s'a născut la 21 Noemvrie 1935 din dorința și voința alor aproape 2000 oieri veniți la congresul dela Sibiu din toate părțile țării! U. O. este organizația, care luptă pentru promovarea tuturor intereselor oierilor și oieritului!

Azi oierii sunt organizați și nu înțeleg ca peste această organizație, care este U. O. să se treacă așa de ușor, pentru a servi interesele alor 2—3 inși dela U. S. A.

4. Să se inaugureze o politică a lânii, oprindu-se importul lânurilor și a zdrențelor.

5. Să se stabilească prețurile după soiuri și per kg. așa cum a cerut U. O. în memoriul ce a înaintat On. Guvern, prețuri cât de cât remuneratorii! (Memoriul este publicat în corpul revistei).

Guvernul, care nu este al unor indivizi ci al tuturor va binevoi a ține cont de justele dorinți ale oierilor!

U. O. nu va conțeni a cere tot mai stăruiitor în numele celor pe cari îi reprezintă, să se facă dreptate oierilor români ai țării, față de cari guvernul de azi și toate cele viitoare se cuvine să aibă anume considerații și toată înțelegerea!

D-nii Gh. Tătărescu Prim Ministru, Vasile V. Sassu Ministrul Agriculturii și M. Negură Ministrul Subsecretar de stat la Agricultură au cuvântul!

Chestiunea valorificării produselor

de I. Dăncilă.

În general vorbind, câștigul economilor de oi e cu atât mai mare cu cât cheltuelile cu întreținerea oilor și cheltuelile de producție (baci, unelte etc.) sunt mai mici și cu cât produsele oilor le vinde, le valorifică, mai cu preț.

Cheltuelile de întreținerea oilor și cheltuelile de producție sunt în funcție de mai mulți factori, între cari :

1. *Climatul anului.* Știut este, că o iarnă nu prea lungă și nu prea aspră, o primăvară bună, ploi bune la timp, urmate de zile cu soare, influențează în bine producția agricolă și a fânețelor și starea pășunilor. Un „an bun” cu multe bucate, cu fânuri multe și câmpul verde până toamna târziu, la care se adaugă și o primăvară bună, fac ca bucatele, nutrețurile și pășunile să fie în general mai ieftine și deci să se cheltuiască mai puțin pentru întreținerea oilor ;

2. *Stăpânul.* Spiritul gospodăresc și negustoresc al stăpânului, felul cum el știe să cumpere și să-și potrivească pășunile și nutrețurile, precum și priceperea lui în creșterea și întreținerea oilor, iarăși poate reduce mult cheltuelile ;

3. *Ciobanii sau slugile.* Un cioban sau o bace harnică și pricepută, care economisește și se îngrijește de averea stăpânului, ca de a lui, iarăși face mult.

Dacă toate aceste condițiuni sunt bine îndeplinite, stăpânul este pus în fericita situație de a face cât mai mici cheltueli și a avea oi cât mai bune, dela cari se poate aștepta să-i dea miei buni, lână multă și lapte mult.

Această fericită situație se întâmplă foarte rar ! Cu toate acestea — admițând-o, a face însă cheltueli puține și bucate foarte multe, și a le vinde pe preț de batjocură sau deloc, nu înseamnă nici câștig, nici mul-

tumire și nici fericire. E o situație asemănătoare unei lunci inundată și pe care, din cauza prea multei apă, arba nu crește.

Câștig și voce bună are oierul, când a iernat bine, când a scos oi bune, când a făcut multe bucate și când a vândut cu preț.

Dacă se poate spune, că cheltuelile de întreținerea oilor (iernat etc.) au fost în cei din urmă ani, la unii mai bine, la alții mai rău sau în unii ani mai bine în alții mai rău, apoi valorificarea produselor oilor a fost în ultimii ani și pentru toți, rea sau în cel mai bun caz, slabă.

Despre rentabilitate n'a putut fi vorbă. Oierul a fost mulțumit când — în cel mai bun caz — a rămas cu turma și cu necazurile. Ar fi o jale, dacă cineva ar înșira turmele de oi dispărute în ultimii ani!

Incasările provenite din vânzarea produselor oilor nu au mai acoperit cheltuelile făcute cu întreținerea lor. Au fost și sunt prețuri slabe la mieii, la lână și la brânză.

Prețul lânii a fost influențat și ridicat prin intervenția inteligentă și repetată a neobositului și mult distinsului Președinte al U. O., Dl Nic. Muntean.

Intervenții asemănătoare și pentru celelalte produse, ar avea, cu siguranță aceleași bune rezultate. Pentru aceasta trebuie însă o largă înțelegere și un mare sprijin din partea tuturor oierilor din țară.

Ei bine organizați în reuniuni și uniune, trebuie să impună și dicteze prețul produselor lor pe piață. *Ei trebuie să-și asigure cel puțin câștigul minim, care să le permită o viață mai omenească.*

Prețul tutunului, chibriturilor, zahărului etc. nu se schimbă cu anii, pe când prețul laptelui și al brânzei, de exemplu, — produse așa de importante, pentru economia și sănătatea cetățenilor acestei țări — variază, scăzând cu anotimpul anului.

Acelora, cari față oile în iarnă și fac caș deja în Februarie sau începutul lui Martie, li se plătește cașul

la început cu cca 40 lei kgr., scade după câteva zile la 35, la 30, la 25, la 20 lei, iar la sfârșitul lui Maiu ajunge chiar la 8 lei sau și mai jos. Această scădere o înregistrează numai producătorul, căci la oraș, prețul brânzei rar scade sub 50 lei kgr.-ul.

Se face deci o speculă sfidătoare, care trebuie cât mai curând înlăturată. Fiecare și-a pus, cu siguranță, întrebarea, cum s'ar putea înlătura, căci și aceasta, ca orice boală înaintată, e foarte greu de curat?

— Rezolvarea sau îndreptarea prin intervenția statului la presiunea politicienilor ar putea aduce o înviore a situației. Oierii, fiind însă răspândiți în mai multe județe nu reprezintă o forță electorală compactă, deci ca atare sunt puțin luați în seamă. Ei nu au în cameră reprezentanți, cari să le susțină păsurile și să ceară dreptate pentru ei. Camera cu deputați aleși de români, discută afacerea Skoda, Cagero—Grosz, Stewart etc. și nu chestiuni, ce-i dor pe ciobanii noștri.

— Dela acțiunea camerelor profesionale județene, pentru îndreptarea răului se poate aștepta la mai mult. În fruntea acestor instituțiuni — deși stau sub directă influență politică — se mai găsesc și oameni cu bune intenții, pentru ajutorarea efectivă a celor ce i-a ales. De aci s'ar putea aștepta la organizarea și valorizarea produselor țăranului în mod rentabil. Lipsa de continuitate la conducerea acestor organizațiuni, precum și insuficiența mijloacelor, le opresc și pe acestea să-și îndeplinească pe deplin menirea.

— Poate cea mai grea, însă cea mai sigură cale de-a ajunge la mai bine, e aceea „prin noi înșine“, adică prin Reuniuni și Uniune.

Pe această cale deja până acum s'a făcut extraordinar de mult. Nu știu, dacă este o altă organizațiune, care să fi început atât de modest și cu mijloace atât de reduse și să fi realizat totuși atât de mult. E de ajuns să se amintească numai înființarea Uniunii și susținerea prețului lânii.

Cum s'a spus îndreptarea, în cazul de față, se găsește deci în unirea, în înțelegerea, voința și puterea

de muncă a tuturor. Poporul, ce-a învins stăpânirile milenare barbare și-a drumuit, alungat de colo până colo pământul acestei Sfinte țări și s'a menținut, va ieși și din această luptă învingător.

În actualele împrejurări dela noi problema valorificării produselor trebuie pusă de Uniune și rezolvată prin fiecare reuniune, care să aibă organizată producțiunea și desfacerea. Fiecare reuniune să aibă secții de valorificarea meilor, lănei și brânzeturilor, cari să producă sau procure marfa de calitate cerută de Uniune.

În primăvara fiecărui an suntem martorii scăderii vertiginoase a prețului cașului de ex. și aceasta din următoarele cauze:

— Majoritatea oierilor noștri (mai ales primăvara) fac numai un fel de caș sau brânză și atunci, ca oricărei marfă, ce este prea multă și de același fel pe piață, îi scade prețul;

— Cașul ce-l fabrică nu se ține. De acest lucru știu cumpărătorii și atunci când li se îmbie multă marfă de acest fel (caș), scad prețul, știind că, și cu preț scăzut oierii vor fi siliți să vândă;

— Fiecare oier își vinde singur marfa și atunci chiar dacă unul se ține la preț, vine al 2-lea, vinde cu cât capătă și strică și prețul celui dintâiu.

Ce s'ar întâmpla însă, dacă reuniunea cutare, ce are în fiecare primăvară cca. 3000 litri lapte zilnic, ce-l transformă în caș, pe care îl vinde la început cu 40 lei kgr. apoi cu 20 etc., ar avea o *fabrică de brânzeturi*, în care ar transforma în caș numai laptele din o zi, iar în celelalte zile de peste săptămână ar fabrica altfel de brânzeturi, cari se țin (telemea, cașcaval, Edamer, Lica ș. a.)?

Ce s'ar întâmpla, dacă oierii organizați în reuniune ar desfăce produsele fabricii de brânzeturi prin Uniune, care are centre de desfacere în principalele orașe ale țării?

Prețul cașului și al brânzei, precum și al celorlalte produse cu siguranță nu va mai varia dela zi la

zi, ci va rămâne cel fixat de organele statului în înțelegere cu Uniunea. El nu va putea fi nici odată sub prețul de cost.

Lipsurile și neajunsurile de azi nu vor putea fi înlăturate, iar progresul cultural, social și profesional nu va putea fi îndreptat pe calea bună, decât asigurându-se o rentabilă valorificare a produselor ocupațiilor lor.

Oierii, cu un foarte dezvoltat spirit practic și gospodăresc, împreună cu căpeteniile lor, bine chibzuid, vor găsi și pentru importanta chestiune a valorificării, soluțiile cele mai nimerite, cari să-i facă și mai mult demni de renumele din trecut.

Cântecul tinerilor oieri!

*Frunză verde din doi peri,
Noi suntem băieți oieri!
Noi pe munte creștem mari,
Buni, cinstiți și'n brațe tari!*

*Corpul este oțelit,
Când de soare-i dogorit;
Când îl bat și ploii și vânt
Și mișcările-l frământ!*

*Traiul nostru de oieri
Nu-l găsești pe la boieri,
Ce 'n palate trândăvesc
Și de sbucium se feresc!*

*Ei, închiși viața-și duc
Din picioare se usuc!
Noi trăim în largi câmpii,
Flori purtând la pălării!*

*Oițele merg păscând,
Iar noi din fluier cântând,
Păzim turmele de oi,
Cari sunt vesele ca noi!*

*Cântecul desmierdător,
Rupt din fundul codrilor
Ne îngână doinele,
Răsunând isvoarele!*

*Dimineața până 'n zori
Roua tremură pe flori,
Cari ne zic: „Veniți voinici!
Fericirea e aici!”*

*Aerul cel sănătos
Plin de farmec și miros,
Crește 'n vine sângele
Și'nmulțește zilele!*

Nicolae Cioran
Titerlești-Mehedinți.

Fondul pentru valorificarea produselor oierești

Nic. Muntean.

Este prea cunoscut și adevărat, că oierii din lipsa de organizare temeinică și solidaritate profesională, au fost și sunt speculați de toți!

Pentru produsele lor: carne, miel, lână, lapte, brânză și piei, pe cari le obțin luptând cu greutatea pe cari numai ei le știu și le pot suporta, între cari amintim ploile, picurile, furtunile, zăpezile, viscoalele, gerul, taxe nenumărate, impozite nedrepte și diferite gloabe și amenzi, sunt siliți să primească prețuri, cari sunt adevărată batjocură, nefiind câtuși de puțin în raport cu suferințele, cheltuielile și importanța produselor din punct de vedere al hranei și îmbrăcăminte și cari nu satisfac nici cele mai modeste pretenții ale unui traiu cât de cât conform cu cerințele higienii; nici vorbă fiind de a le da posibilitatea a face oierit rațional în sensul strict al cuvântului cum timpul cere și consumatorii pretind!

Produsele oierești au fost mijloc de îmbogățire nu pentru oieri ci pentru atâția și atâția inși, cari au speculat și speculează această profesiune!

Este timpul suprem ca oierii să-și vândă produsele lor prin ei inșiși! Orice întârziere va fi simțită tot mai amar!

Unul din scopurile principale ale U. O. este și de a face valorificarea produselor!

Comitetul U. O. ținut la 15 Martie 1936 luând în foarte serioasă dezbateră această problemă, a hotărât în baza celor constatate, cercând a pătrunde și în viitor, să păsească la înfăptuiri!

A hotărât ca prim început în această direcție în ședința, care va rămânea memorabilă, să deschidă cât mai neîntârziat și pe măsura puterilor și a cerințelor

prăvălii de desfacere a produselor oierești, cărora să le urmeze ca încoronare a acestei opere înființarea unei fabrici de postav a oierilor!

Comitetul U. O. când a adus această hotărâre, care este menită să revoluționeze întreg comerțul produselor oierești, a fost convins, că este în vederile tuturor oierilor, cari vor saluta cu bucurie inițiativa atât de practică și binevenită!

In scopul amintit și pentru a putea purcede cât mai curând la fapte, trebuiesc de bună seamă bani!

De unde să ia U. O. banii de lipsă pentru această măreață înfăptuire, a fost întrebarea pe care și-a pus-o comitetul U. O.?

Statul, care a fost cât nu se poate mai vitreg cu oierii, nu prea se gândește la oieri și nevoile profesiunii lor! Conducătorii se mulțumesc cu voturile oierilor, nevoile le lasă în seama celor învățați cu ele!

Cui să se adreseze deci, decât aceloră, în interesul cărora se vor înființa aceste prăvălii de desfacere.

Suntem bine organizați! Înțelegere și solidaritate să fie, pe lângă cinstea desăvârșită pusă la temelia Uniunii, și atunci nimic nu este fără putință!

Urmare acestei judecăți bazat, că va întâmpina aprobarea oierilor, până la unul, comitetul a hotărât în unanimitate și cu mare însuflețire *înființarea în cadrul U. O. a unui fond cu denumirea: „Fondul pentru valorificarea produselor“.*

Sumele ce oierii vor subscrie, vor avea singura destinație și întrebuințare, care reiese din însăși numirea fondului!

La „*Fondul pentru valorificarea produselor*“ se pot subscrie atâtea cote (acții) câte vrea și poate fiecare oier! *Valoarea unei cote este de lei: 500!*

U. O. va elibera depunătorilor acte în regulă pentru sumele vărsate!

Venitul din prăvăliile U. O. ce se vor deschide cu acești bani, se va împărți la fiecare sfârșit de an depunătorilor după sumele depuse!

Venitul fondului este prin urmare al oierilor!

Prăvăliile deschise vor cumpăra și vinde numai produse de-ale oierilor, bineînțeles ținând seamă de cei cari au contribuit la augumentarea fondului!

În aceste prăvălii ale U. O. se vor desface în primul rând produsele din lapte, cari vor fi neexcepționabile din punct de vedere al calității, căci Uniunea nu înțelege să vândă produse de proastă calitate și astfel să se facă de râs! Este în joc bunul nume al unei asociații, care reprezintă o clasă și un ram din economia națională!

În o secție aparte se vor desface obiecte lucrate din lână: straie, țoale, preșuri, covoare, svetere, cio-rapi etc., toate produse ale muncii și iscusinței oieritelor!

U. O. va înființa cu orice sacrificii, acolo unde va crede de potrivit și necesar, ateliere de țesătorie și prelucrare a lânii!

Colaboratorii de totdeauna ai oierilor — femeile lor — cari s'au dovedit neîntrecute măiestre în arta de a țese, vor avea puțința, să contribuie și ele tot mai mult la bunăstarea gospodăriei și progresul ocupației bărbaților lor!

Mă gândesc cuprins de mare bucurie, mândrie și nădejde la binefacerile ce vor rezulta pentru oieri pe urma acestor prăvălii, și am convingerea, că numai prin ele ne vom putea valorifica cu preț produsele atât de speculate!

Cred, că e aproape de prisos să mai amintesc, că vânzându-și oierul produsele cu preț se va ocupa tot mai stăruitor cu creșterea oilor și va tinde a produce tot mai bun și tot mai mult.

Tot prin aceste prăvălii se va vinde carnea de miel și pieile!

Ele vor fi de aici încolo singurele organisme prin cari se vor valorifica toate produsele oierilor!

Am credința fermă, că oierii nu vor fi înșelați în speranțele ce leagă de aceste prăvălii, mijloace de des-

facere directă, cari exclud toți samsarii și intermediarii speculanți!

Să pornim la muncă cu încredere în noi și conducătorii noștri și toate se vor îndrepta în spre bine ca prin minune!

Felicit comitetul U. O., care înțelegându-și rostul și rolul a luat această practică și curagioasă hotărâre!

Nu mă îndoiesc un moment măcar în a crede, că oierii vor aprecia cum se cuvine această hotărâre și se vor grăbi până la unul a subscrie cât mai multe cote la „Fondul pentru valorificarea produselor” servindu-și astfel interesele de viață ale lor!

Conform hotărârii comitetului Uniunii subscrierile se fac fie direct la cassa U. O., fie la sediul Reuniunilor, cari la rândul lor vor depune sumele încassate la cassa Uniunii!

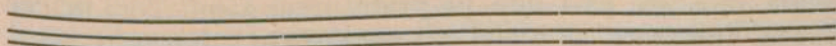
Lupta de subjugare a oierilor din ghiarele samsarilor și a speculanților este declarată!

A sunat goarna înfăptuirilor!

Să-și facă fiecare datoria în interes propriu!

Victoria va fi a oierilor și oieritului!

Dumnezeu să ajute!

Valorificarea meilor

de I. Dăncilă.

Dobânda capitalului investit în oi, răsplata cheltuelilor și a trudei cu creșterea lor, ar trebui să le obțină oierii prin vinderea produselor oilor. Cu durere însă aceasta nu se întâmplă totdeauna și la toți: mulți încheie anul cu pierderi și înglodați în datorii. Aceasta, pentru că cheltuelile cu creșterea și întreținerea oilor întrec venitele. Produsele oilor sunt în cele mai multe cazuri plătite sub prețul de cost și nu se caută.

Răul acesta se datorește vitregiei și indiferenței cu care au fost tratați de conducători, precum și lor, pentru că n'au știut din vreme să se unească și să se organizeze.

Intr'adevăr nici unele din produsele agricole nu sunt așa de mult speculate ca produsele ocupațiunii oierilor.

Să luăm și să ne gândim, ce se întâmplă cu întâiul produs ce-l vând oierii, cu mieii, de exemplu. Prețul meilor, nefiind reglementat sau susținut de stat, variază foarte mult.

Cine are creșterea oilor astfel organizată (are grajduri bune și nutrețuri din belșug), încât are fătări în iarnă — când sunt miei puțini, — vinde mieii cu preț destul de bun. Cu cât primăvara vine și pe piață numărul mieilor se înmulțește, prețul lor scade. În Aprilie și mai ales în Maiu, când majoritatea oierilor vând mieii, prețul lor se duce de tot în jos. Stăpânul e bun mulțumit, dacă î-i poate da să se scape de ei. De vinderea lor cu preț, nu mai poate fi vorba. Ți se rupe inima când vezi cum vin țărani din toate părțile cu câte un miel în brațe, pentru a-l vinde la oraș. Umblă cu el din ușe în ușe și abia după o zi de obo-seală reușește să-l dea pe prețul unei găini. Nici măcar prețul jumătate al pielei nu este plătit! Iar prin acest

sistem de vânzare despre susținerea prețului mieilor nu mai poate fi vorbă.

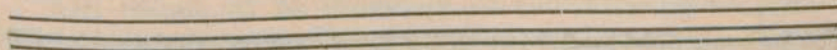
O intervenție energetică, pentru organizarea desfacerii și valorificării cât mai rentabilă și a meilor se impune. Instărirea și progresul oierilor nu vor fi asigurate, decât atunci când tot ce vând ei va fi bine și cu preț valorificat.

Să se continue cu insistență opera de valorificarea lânii și să se extindă această activitate și la celelalte produse ale oilor. Trebuie lucrat, pentru instalarea unei politici a prețului produselor oierilor: *o politică de sigură și rentabilă valorificare.*

Această politică a prețurilor, ce trebuie să ia naștere din colaborarea organelor statului cu reprezentanții Uniunii Oierilor, să prevadă, pentru valorificarea meilor:

1. Fixarea unui preț minim la carnea și pieile de miel;
2. Exportul unui contingent de miei primăvara și a altui de bătați toamna;
3. Armata să cumpere un contingent de miei în fiecare primăvară dela Uniune;
4. Iniințarea în satele oierilor a unei industrii a peilor de miei;
5. Organizarea exportului cărnii și peilor de miel prin Uniune.

Măsurile de valorificarea produselor oilor, precum și acelea de mobilizarea oierilor, pentru industrializarea și comercializarea produselor ocupațiunii lor, se impune să fie luate de urgență, căci numai bunăstarea și independența economică, le va asigura drumul spre mai bine.

Stâna.

La capul izvorului,
Sub poalele codrului,
Urcă'n sus coboară'n vale
O cotită lăsătoare!

Trece peste vârfuri 'nalte,
Jos se lasă'n văi departe
Și se duce 'n văi pierdute
Prin frumos brădet de munte!

Tot la poala codrului,
Jos la umbra bradului,
Prin brădui cu frunza verde,
Stâna muntelui se vede.

Pela munte, pela stână,
Bate vântul prin vârghină
Și prin cetina mărunță
Tot adie vreme multă!

Bat-o vina stâna noastră
C'o pus-o bădița 'n coastă;
S'o fi pus-o mai în vale,
Că nu bate vântul tare!

Și adie pe 'nserate,
Cu mult dor mai de departe
Și-a pus-o pe-un gurguleu
Să se vadă tot mereu,

Peste vale peste dungă,
Când vin oile la strungă,
Pe la ziua jumătate
Și la cină pe 'nserate!

Din celar bacea aduce:
Lapte, caș și urdă dulce
Și prepară balmoșel
Cu jintiță lângă el și brânză
[din burdușel.

După cină 'ncep la joc,
Dupa vatră, lângă foc!
Sar scânteii de prin tăciuni
Și din gură spun minciuni!

Un cioban cu cojocel,
Zice dintr'un fluierel
Invârtita la dănci,
La băcițe și la baci!

D. V. Tărtăreanu
Vaideeni-Vâlcea.

Spre mai bine

Forma statului nostru de azi bazat pe libertate, pe respectul proprietății individuale, pe libertatea concurenței în toate domeniile, are desigur multe părți bune; de necontestat însă, că are și părți criticabile. Individul singur este supus speculațiilor de tot felul, când este lăsat în jocul legilor economice, cari manifestându-se în voie, au de multe ori efecte păgubitoare.

Din această cauză oamenii de aceeași profesiune cu interese comune, au fost nevoiți să se unească pentru a micșora efectele rele ale legilor de libertate și concurență, iar altora pentru a face front comun contra altui inamic, care încearcă uneori să intimideze prin forța ce o posedă — statul.

Nu trebuie să se creadă, că asociațiunile profesionale sunt creația timpurilor moderne. Ele au existat și în alte timpuri, — deși sub altă formă (corporațiile), — au decăzut odată cu Revoluția franceză și le vedem reînviind din necesitate socială în timpurile noastre. Diferite asociațiuni cu scopuri culturale, politice etc. nu reușesc, deși pornite din inițiativa statului și sprijinite de el, pe când asociațiunile cu caracter profesional dau rezultate satisfăcătoare. La noi cooperativele de desfacerea produselor dintr'o anumită ramură de producție sunt primele cooperări de persoane, cari au pornit de jos în sus, și au fost singurele pe care statul nu le-a desființat, le-a tolerat.

Niciodată oamenii nu se unesc mai bine ca atunci când interese profesionale comune le dictează.

Cauza principală a agravării crizei la noi, eu o găsesc în lovitura ce a suferit creditul, odată chiar cu proiectul de lege a conversiunii datoriilor.

Orî trebuie să se înțeleagă, că asociațiunile de producători constituiți în formă de Cooperative sunt menite azi, să facă posibilă procurarea de credite. Mă refer

acum exclusiv la asociațiile profesionale ale oierilor și vin cu câteva păreri de mijloacele ce le cred necesare.

Reuniunile de oieri — mai ales în comunele cu mai mulți membri — să destineze niște magazine pentru depozitarea brânzei, untului și lânii. Depunerea se va putea face în 2 moduri.

1. Fiecare econom va avea destinat un anumit loc în magazie unde i-și va depune mărfurile sale de care va putea dispune cum va crede de cuviință.

2. Mărfurile depuse să fie cântărite și împărțite pe calitate.

Ar mai fi o posibilitate, când mărfurile ar fi primite aci și cu vânzarea s'ar însărcina conducătorii acestei mari magazine, la care i-am putea da numele de cooperativă.

Avantajile ce s'ar putea obține ar fi următoarele:

1. Procurarea de numerar înainte de vânzarea mărfii. Cooperativa va putea elibera niște certificate de depozit pe care posesorii lor le vor putea scosta la o bancă cu care s'ar încheia o convenție în acest scop.

În modul acesta producătorul ar putea să-și procure bani de îndată ce tunde lâna de pe oi, nefiind obligat a vinde când prețurile sunt dezavantajoase pentru el!

2. Strângându-se cantități mari în magazie vor fi atrași negustorii serioși, fabricanții, eliminându-se intermediarii — miștii — se vor putea încheia contracte de furnizare cu diferite autorități publice.

3. Prin selecționarea și împărțirea pe calitate, se va ajunge la calități tip, cari vor putea fi cunoscute pe toate piețele și vânzarea se va putea face la preț ridicat.

Desigur, că pentru realizarea perfectă a acestor cooperații vor trebui înfrânte anumite obstacole, totuși eu cred cu multă convingere în posibilitatea acestor înfăptuiri. Deci muncă și încredere în conducători.

Ioan Gheorghe (Ionescu).

Păstrați credința cu tărie!

Ne place să afirmăm cu tărie și vom afirma, că în deosebi ciobanii au fost cei cari au păstrat unitatea sufletească și națională a poporului nostru, în tot decursul grelelor vremuri care au împovărat neamul românesc. Ei au fost mesagerii românismului și așa se explică pentruce în diferitele unghiuri ale țării, se aude o limbă românească unitară, așa cum rar se află la un alt popor. Dar dacă am putut să ne menținem timp de secole, când vitregia soartei pleda pentru distrugerea noastră și dacă în ciuda acestei socotințe am apărut astăzi din contră, mai viguroși, aceasta se datorește numai faptului, că ne-am susținut credința cu tărie. De cinstea aceasta, mai mult chiar decât de altele, se bucură tot ciobanii. Cununa munților Carpați — proprietate prin excelență ciobănească — formează și azi ca și odinioară, focarul vieții religioase. Intre zidurile mănăstirilor — majoritatea în munți — s'a păstrat comoara vieții românești: religia, limba, arta, istoria neamului, aspirațiile lui, adică tot ce are mai scump un popor în ființa sa. Dacă Dumnezeu nu ar fi veghiat asupra poporului nostru și dacă ciobanii nu ar fi ținut cu prețul vieții lor la religia lor ortodoxă, astăzi n'am mai exista ca popor separat. Ungurii, stăpânitorii Ardealului din trecut își dădeau seama, că religia formează pârgia existenței noastre și pentru aceasta au făcut tot ce le-a stat în putință să o dărâme. Odată împlinit acest fapt puțin le mai rămânea ca să ne maghiarizeze. Incercări de maghiarizare, prin distrugerea credinței ortodoxe, a Românilor ardeleni, au fost în tot trecutul stăpânirii ungurești de secole, asupra Ardealului. Eu voiu aminti numai pe acelea, care au atins apogeul acestor strădanii.

La sfârșitul sec. XVII-lea, soarta Românilor ardeleni ortodoksi era cu totul de plâns. Pe deoparte cei ce se arătau cu toată tăria sufletească, potrivnici unirii cu catolicii unguri (ungurii în majoritate sunt catolici), erau cred persecutați; erau lipsiți de orice drepturi de care se bucurau și alte popoare nemaghiare din imperiul austro-ungar și erau impuși la biruri grele; pe de altă parte, cei ce primeau supușenia Papei (deci și ungarilor) li se promitea, tot ceea ce le fusese luat opunându-se, adică, egalitate de drepturi cu toți cetățenii imperiului. Cum era de așteptat, s'au opus toți Românii acestor încercări de catolicizare și de maghiarizare. Cu toate acestea însă, la 20 Martie 1701, s'a produs actul de tristă memorie, prin care Mitropolitul Ardealului Atanasie Anghel, se lepădă formal de orice legături cu Mitropolitul Ungro-Vlahiei, primind unirea cu Roma. La unirea aceasta cu Roma, însă, au consimțit foarte puțini Români și aceștia aproape toți din boierimea ardeleană, care prin unire obțineau privilegiile materiale.

Poporul întreg însă a protestat puternic. Văzând ungarul, că prin momeli nu-și ajung scopul, au deslănțuit teroarea. Sânge românesc și creștin ortodox a început să curgă în ținuturile Ardealului, pentru a ne lăsa un testament, nouă Românilor și ortodoxilor, valabil pe vecie, asupra acestor meleaguri. Cei mai zeloși apărători ai credinței ortodoxe și deci ai neamului, s'au arătat a fi și atunci, după cum am spus tot ciobanii. Deaceea teroarea a fost îndreptată asupra ținuturilor ciobănești. Sibieni, poienari, sălișteni, făgărășeni, jinari și mărginenii toți și-au afirmat și și-au susținut credința cu putere. Și totuși, de necrezut, dar cei mai aprigi călăi ai religiei și românismului din timpurile despre care vorbim n'au fost catolicii Unguri, ci Românii renegați, adică trecuți la catolicism. Păstrează istoria, dar probabil, că însăși în memoria Ardelenilor de

azi se mai păstrează numele renegatului Petre Dobra, Român și aprig persecutor al Românilor de pe la anul 1750. Demn de pomenit în veci rămâne însă Oprea Miclăuș, care a apărat mult pe Români ardeleni ortodoxi, înaintând memoriile împărătesei Maria Terezia, pentru încetarea violențelor și asupririlor. Gemeau închisorile unguerești de deținuți români. Intr'una din ele și-a împlinit martirajul inimosul Oprea Miclăuș, care a stat închis 30 de ani în închisoarea din Kufstein pentru crima!... *de a fi apărat religia și neamul său.*

Din vremurile acestea de bejenie, s'au înființat comunele de oieri dela poalele munților Carpați din Vechiul Regat, Vaideeni, Novaci, Băbeni, Cernădia s. a. Confirmă aceasta, hotărârea Maghiarilor, din urma memoriilor tocmai ale lui Oprea Miclăuș, de a înceta violențele, pentru că s'ar putea întâmpla ca Români să treacă în Principate. — Iată cum au înțeles strămoșii să-și apere credința și neamul. Iată cum religia, adânc înfiptă în sufletul Românului, a putut să ne ridice deasupra interesului material și a putut să înfrunte de multe ori și moartea. Cinste dar strămoșilor și celor ce-i vor imita! Cuvintele pe care le spunea scriitorul bisericesc Tertulian, pe la anul 200 d. H. despre martiri: „sângele martirilor (este) sămânță de noi creștini“, le putem aplica martirilor noștri: sângele ortodoxilor ardeleni, sămânță de noi ortodoxi români. Acestea se adevăresc azi, prin făurirea României mari, într'o vreme când toți ne uitaseră și ne socoteau de mult pierduți. Cu acest trecut ne putem mândri noi ciobanii.

Deaceea astăzi, cu toată modestia ce ne caracterizează, dar conștienți de trecutul și valoarea noastră, în casă la noi, în țară la noi, avem curaj să cerem din partea conducătorilor noștri tratament, dacă nu privilegiat, cel puțin egal cu al celorlalte profesii și clase sociale

de Români, cari cu nimic nu s'au dovedit mai pre sus de noi în consolidarea țării, cu care cu toții ne mândrim. Ne place să sperăm, că acei cari ne conduc, se vor întrece unul pe altul în satisfacerea justelor noastre dorințe ce le-am anunțat onoratului guvern, satisfacere bazată pe dreptatea istorică pe care cu toții o cunosc. Chiar când avem un dușman comun, *vitregia timpului*, criza, în limita posibilităților, să ni se dea ajutor, pentruca să cunoaștem cât de puțin și'n această direcție, că nu mai suntem sub tutelă streină, nici sub tutela unei mame vitrege, ci sub a unei mame duioase, ce-i pare rău de fiece copil al ei.

Bazați pe acelaș trecut cerem tratament egal cu al celorlate confesiuni din punct de vedere ortodox, ortodoxia făcând parte din însăși ființa noastră românească! Istoria noastră e scrisă cu lacrimi și credința ortodoxă strămoșească s'a păstrat cu tributul sângelui, în bună parte sânge de cioban.

În urma celor zise asupra felului cum au înțeles strămoșii să-și apere ortodoxia și neamul și glia, ciobanii din Vaideeni, cari din punct de vedere religios se bucurau de unitate și armonie totală, anunță confrăților oieri, pierderea sufletească dela sânul bisericii ortodoxe, a doi oieri, până mai ieri ortodoxi, cari în ciuda trecutului de tărie sufletească în apărarea religiei, au părăsit fără nici o remușcare religia ortodoxă. Ei au dat cu piciorul celei mai sfinte moșteniri, pentru a se face uneltele satanei, trecând forma! la adventism, la 9 Martie cr. Disprețuind religia, disprețuesc neamul, primind neobligați să se supună sufletește nu nouă Românilor ci streinilor adventiști streini de neam, streini și de sufletul și de mântuirea noastră, supunându-se deci adventiștilor din București: Daniel N. Wall, Johann Bauer, Chesel, Gaede, O. Fasnacht tot Români nu? și centralei din Elveția, făcând pe

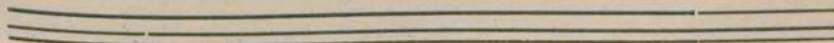
plac Jidanilor, Ungurilor și altor prieteni! seculari ai noștri. Am reușit aproape să ne organizăm și să ne unim toți oierii, dar iată că satan, căruia unirea, pacea, înțelegerea, prosperitatea nu-i place, găsește mijloace perverse să ne desbine. Să nu fie!! Dacă s'au desbinat Atanase Anghel și cei împreună cu el din timpurile amintite, nu trebuie totuși să pierdem din vedere jalnica lor situație în care se aflau. Dar astăzi ce ne mai presează să ne lăpădăm credința? Sau pentruca să avem și noi faliții noștri, adică renegații noștri!? Unii în timp de război se martirizează și alții în timp de pace dezertează. Se împlinesc cuvintele scripturii: „căderea cea de pe urmă mai grea decât cea dintâi“. Dușmanii trebuie să se bucure de desbinare, iar satan trebuie să-și aibe recolta sa.

Cele spuse despre adventiștii noștri nu e un fapt divers, ci un real pericol pentru unitatea națională și religioasă și le-am anunțat nu fără profundă durere sufletească și cu vădită sfială, din dorința de a feri pe oieri și pe alții de pericolul renegării și deci pentruca să nu ne osândească nici Dumnezeu și nici urmașii.

Frați oieri, citiți și meditați asupra celor scrise și nu vă arătați mai puțin curagioși în păstrarea credinței decât strămoșii noștri, astăzi când nimeni și nimic nu ne mai forțează — afară doar de interesul material — ca să ne lepădăm credința noastră ortodoxă! Fiți mândri de religia ortodoxă în care v'ați născut și apărați-o cu tărie, căci „o lege avem străbună“ ce'n veac nu va pieri!

Deci fiți Români și fiți creștini!!!

Pr. I. Boțocan, ajutător la Vaideeni.

Vederi dela Congresul oierilor ținut la

21 Noembrie 1935 in oraşul Sibiu

Foto E. Fischer, Sibiu

Frați oieri!

Departate suntem unii de alții cu trupul, dar aproape suntem cu sufletul!

Multe am petrecut și multe o să mai petrecem până se va lumina și calea noastră, așa cum scrie și cere revista noastră „Stâna“, care ne cântă cântecele și ne strigă durerile oierilor de dincoace și dincolo de Carpați!

Noi una am fost și suntem, căci am trăit pe aceleași meleaguri mândre, de adevărată frăție!

Azi ne simțim mai mult apropiați și mai strâns legați prin Uniunea noastră a tuturor oierilor!

Necazuri avem multe și felurite!

Luptăm cu greutate sub a căror povară gemem gârboviți și aproape istoviți! Cine altul luptă pentru câștigarea drepturilor noastre decât Uniunea!

Cine e Uniunea? Suntem noi toți!

Președintele Uniunii Dl Nicolae Muntean ne reprezintă pe noi!

Cu cât vom strânge mai mult cercul în jurul D-Sale cu atât puterea noastră crește, iar curajul D-lui președinte se mărește!

Să stăm stâncă în jurul D-Sale, rugându-l să ne apere și lupte mereu pentru a ne câștiga, și nouă drepturi la o viață mai omenească în țara pentru mărirea căreia am sângerat!

Nu suntem în stare să mai plătim atâtea și atâtea date câte ni-se cer: pășunat, dare după pășunat, impozite nedrepte, amenzi, taxe, impozite după produse ș. a. ș. a.

În Mehedinți un oier cu 20 oi plătește 500 lei impozit! Cine ne aude? Guvernul n'are timp de noi!

Prin tăria noastră să ne facem auziți!

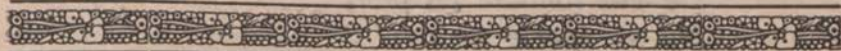
Nic. Bistriceanu
Titerlești—Mehedinți.

Dorul oierului.

Sunt tinăr încă, dar cunosc,
Că trăim fără de rost.
Nu-i în lume nu-i în țară
Viață c'a noastră-amară!
Eu cunosc, că s'ar putea
Să fie și-altmintrelea.
Avem și noi „Uniune“!
Uniune de oieri, de ciobani, nu de boieri!
Care strigă și ne cheamă,
Să pășim fără de teamă!
Suntem cei mai vechi români
Ce am fost pe aici stăpâni.
Suntem un neam de ciobani,
Nu de ieri, de mii de ani!
Nu de-acum și nici de-un an
Ci 'nainte de Traian, tot pe aici noi eram!
Ai Dacilor strănepoți
Suntem noi oierii toți!
Suntem stâncă depe munte,
Peste care-a dat cam multe.
De-a bătut-o furtuni dese
Ea a stat fără să-i pese!
De-a tunat și a trăznit
A stat, nu s'a prăbușit!
Stâncă-am fost și vom mai fi
Fără a ne prăbuși!
De vin tomnile cu ploi,
Nu ne sperie pe noi!

*Furtunile cât de rele
Nu ne'nspăimântă nici ele!
De vin iernurile grele,
Suntem învățați cu ele!
Dar să știți, că dările,
Ne-au mâncat averile.
Impozitul, pășunatul
Aproape, că ne-au rupt capul!
Frați oieri și frați ciobani
Cei pândiți de-atâți dușmani,
Mă mir cum ați rezistat
Peste voi câte au dat!
Oile ca să'nvoiești
Bani grei ai tu să plătești.
Cearcă să intri la stat
De vrei să pleci înjurat!
Nu prea ne'nvoiește statul,
Cică-i alungăm vânatul!
Fuge ursul și cu lupul,
Cari ne mânâncă avutul!
Nu suntem sărăciți oare
De lupi cu două picioare?
Pe Munteanu să-l urmăm,
Jugul să ni-l scuturăm!
Cu toții să-i dăm putere
Să ne apere de rele
Și să-i urăm sănătate
Să ne câștige dreptate!*

Gh. Grig. Frătușu
Titerlești-Mehedinți.

Marele Păstor.

Iubiților frați oieri de pretutindeni!

Știți, că păstorul cel bun își pune și viața pentru oile sale. Atât de mare e dragostea păstorului pentru oile sale. Nici viața nu poate sta în calea acestei dragoste. Și nici moartea. Toți știți lucrul acesta.

Dar mai știți, că și noi oamenii suntem niște oi cuvântătoare și avem un **Păstor**, care ne paște în pășuni bogate, ne adapă în isvoare limpezi și ne iubește ca un adevărat Păstor. Acest păstor al nostru este Domnul Isus Hristos. Chiar El s'a asemănat pe Sine cu un Păstor, iar pe noi ne-a asemănat cu niște oi. „Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune viața pentru oi“ (Ioan 10, 11).

Și așa a făcut. Domnul Isus și-a pus viața pentru noi. Marele nostru Păstor a murit pe cruce pentru oile Sale. A suferit toate batjocorile iudeilor, toate bicele, toate palmele și toate cuiele de pe cruce numai ca să-și scoată oile din mâna hoțului diavol, care i-le furase din rai cu o minciună, cu o ademenire.

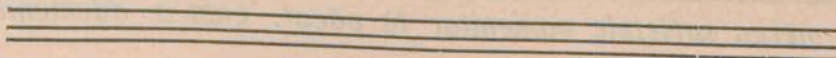
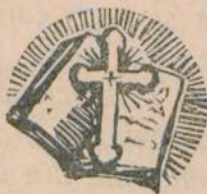
Și a murit și a înviat a 3-a zi. A înviat și ne-a câștigat și nouă slobozenie din stăpânirea diavolului. Prin înviere Domnul Isus a biruit stăpânirea diavolului. Și a ridicat păcatele lumii împăcând pe oameni cu Dumnezeu.

Dar diavolul e tot diavol. Deși biruit de Domnul Isus prin înviere, totuși el nu vrea să fugă de pe câmpul de bătaie, adică nu vrea să fugă din lume. Ci continuă cu lucrarea lui diavolească și amăgește mereu sufletele oamenilor la păcat, cum a ademenit

întâi pe Adam și Eva. Ba putem spune, că și acum cea mai mare parte a lumii tot diavolul o stăpânește. Căci cei mai mulți oameni ascultă de diavol și nu cunosc pe Dumnezeu. De aceea sunt atâtea rele în lume. De aceea sunt atâtea asupriri și suferinți, războaie și hoții, curvii și omoruri.

Iubite frate oier! Iată vine săptămâna patimilor Domnului. Vine învierea cea luminată. Intreabă-te tu din ce turmă faci parte? Din turma hoțului de diavol, ori din turma bunului nostru Păstor Isus Hristos, care a murit pentru noi? Cercetează-ți viața și faptele și vezi cărui împărat slujești, din ce împărăție faci parte, din a Domnului Isus ori din a diavolului. Cercetează-te bine și nu te amăgi crezând, că poți sluji la doi domni. Dacă zici: „Hristos a înviat!“ trăiești tu în lumina învierii, ori în întunericul fărădelegilor? Intreabă-te serios!

Nicolae Vonica.

Dela U. O.

Ședința comitetului U. O.

În 15 Martie a. c. s'a ținut comitetul U. O. în sala de ședințe a Camerei de Agricultură circ. Sibiu, fiind prezenți următorii:

Nic. Muntean președ., M. Ștefan v. președ. II, Ilie Muntean secretar general, I. Vonica bibliotecar, D. Floașiu, I. R. Sava, I. Dumitrescu, I. Stănișor, I. V. Răspop, I. Iuga, A. Bunea, I. Dănuleț, Bucur Podariu, N. Stroilă, I. Boțocan, Gh. Bucurescu, Nic. Stănuș, I. Iancu și Nic. Voicu.

Înainte de-a intra în ordinea de zi Dl președ. Nic. Muntean, în cuvinte bine alese, ține un însuflețit „*Cuvânt de deschidere*” în care spune pe scurt toate nevoile de cari sufer oierii și oieritul, arătând și căile de îndreptare.

Se aduc următoarele hotărâri:

Valorificarea lânii, să se facă prin U. O. nu prin Uniunea Sindicatelor Agricole din București și federalele cooperativelor județene, cari nu s'au interesat și nu se interesează de nevoile oierilor. O delegație compusă din sânul comitetului va prezenta On. guvern, memoriul U. O.

Dacă nu vom avea rezultatul dorit, reuniunile din întreaga țară vor convoca adunări generale extraordinare și vor aduce hotărâri în acest sens, iar după aceasta, se va convoca un congres general extraordinar al U. O.

S'au propus următoarele prețuri:

Lâna merinos	80	Lei de kg.
„ spancă	72	„ „ „
„ țigae	66	„ „ „
„ țigae de Cadrilater	52	„ „ „
„ țurcană albă	45	„ „ „
„ țurcană neagră	40	„ „ „

Lână spălată — de orice fel — prețul dublu.

Predarea se va face la gara cea mai apropiată.

Se va cere On. guvern să nu dea voe la importul zdrențelor și lânii, până fabricanții nu vor face dovada, că au ridicat toată lâna indigenă.

Dacă fabricanții nu vor accepta prețurile de mai sus, se va interveni pentru exportul lânii.

S'a hotărât înființarea unui „Fond de valorificare a produselor oierești“ din care se vor deschide prăvălii pentru desfacerea produselor oierești.

Acțiunile vor fi de 500 Lei.

Membrii cooptați au fost aleși cu unanimitate: Dl Ing. Dr. I. Dăncilă, asistent la Academia Agricolă din Cluj, ca specialist în brânzeturi și un reprezentant al Inst. Naț. Zootehnic din București pentru o cât mai strânsă colaborare cu acesta.

In privința impunerii se face o precizare; oierii nu sunt comercianți ci crescători de vite, deci se va interveni ca impunerea să se facă în acest fel.

Se ia act că în 7 Martie a. c. U. O. a fost declarată persoană juridică și că s'au înființat reuniuni în toate județele din țară unde sunt oieri și o mulțime sunt pe cale de înființare.

Se dau anumite măsuri privitor la funcționarea reuniunilor: să aibă localuri închiriate și abonate ziare și reviste, registrele să se țină în regulă etc.

Dupăce Dl președinte dă anumite directive în ceea ce privește bunul mers al U. O., Reuniunilor și revistei „Stâna“ mulțumind membrilor de felul demn cum au știut să dezbătă punctul din ordinea de zi, declară ședința închisă la ora 2¹/₂ d. m.

I. Muntean

s. g.

Publicăm aci „Memoriul“ pe care U. O. l-a înaintat On, Guvern, cuprinzând cererile Uniunii în legătură cu valorificarea lânii.

Memoriul a fost prezentat de o delegație aleasă din sânul comitetului Uniunii în frunte cu președintele U. O.

Domnule Ministru,

„Uniunea Oierilor din întreaga țară“ recunoscută persoană juridică și înscrisă ca atare în registrul Tribunalului Sibiu, are onoarea a vă supune în legătură cu valorificarea lânii, prezentul

M E M O R I U :

Unul din dezideratele principale ale Congresului Oierilor ținut la Sibiu în 21 Noembrie 1935, — de care deziderat avem credința, că ați binevoit a lua cunoștință din motiunea ce în numele acestei asociații ne-am permis a vă prezenta la timpul său, — este și cel *al valorificării lânii*.

În ceiace privește valorificarea acestui produs, Comitetul U. O. întrunit în ședință ordinară în ziua de 15 Martie a. c., ținând cont de dorința unanimă exprimată de congres, a hotărât cele ce urmează, exprimând întocmai dorințele majorității absolute a oierilor țării și vă roagă respectuos să binevoiți a dispune în consecință, soluționând drept și just această problemă pur oierească atât de speculată!

1. Organizați fiind oierii în asociația lor profesională pe întreaga țară, cu scopul de a promova toate interesele culturale, sociale și economice ale lor, Vă roagă să binevoiți a dispune ca valorificarea lânii, produs al oierilor lor, să se facă exclusiv prin U. O.

În sprijinul dreptei noastre cereri avem onoarea a aduce în mod sumar următoarele argumente:

a) U. O. este singura organizație, care a luptat și va lupta necontenit pentru ridicarea din toate punctele de vedere a oierilor și oieritului; ca atare ei — și nu

altora — îi revine rolul de a organiza valorificarea produselor oierești înlăturându-se cu totul intermediarii și speculanții,

b) În 1934, când la propunerea și insistența noastră s'a procedat pentru prima dată la valorificarea acestui bun național, s'a hotărât principial ca această valorificare a lânii, să se facă de organizațiile oierești, din a căror lipsă atunci, s'a admis temporar ca valorificarea, să se facă de către Uniunea Centrală a Sindicatelor agricole din București,

c) Valorificându-se lâna direct de producător prin U. O., pe lângă faptul, că s'ar exclude orice fel de speculă, s'ar asigura U. O. prin taxa de Lei 1'50 per kgr., posibilitatea de a activa în folosul oierilor, întrucât suma necheltuită cu operația valorificării, ar reveni tot oierilor, întrebuițându-se pentru progresul ocupației lor a cărei nevoi și cerințe sunt multe și felurite.

Domnule Ministru,

Oierii țării sunt profund mâhniți, desamăgiți și se consideră încontinuu desconsiderați prin faptul, că prin un jurnal al Cons. de Miniștri s'a hotărât ca și anul acesta lâna să fie valorificată prin Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole și Federalele Cooperativelor județene, care pe lângă adevărul, că nici când nu s'au ocupat de nevoile oierilor, — dar au beneficiat din valorificarea produselor lor, — nu sunt altceva decât tot intermediari pe cari același jurnal afirmă, că vrea să-i delătore delă această operație.

În temeiul acestor considerente expuse sumar și simplu, vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a dispune ca valorificarea lânii să se facă numai prin U. O., singura organizație pe țară, care reprezintă acest ram din economia națională.

2. În privința prețurilor ne permitem, Domnule Ministru, a vă ruga, să binevoiți a aproba prețurile pe cari Comitetul Uniunii U. O. are onoarea a le propune și anume:

a)	Pentru lâna merinos	Lei 80 per kgr.
b)	" " şpancă	" 72 " "
c)	" " țiȝaie	" 66 " "
d)	" " țiȝaie de Cadrilater	" 52 " "
e)	" " ȝurcană albă	" 45 " "
f)	" " ȝurcană neagră	" 40 " "

Aceste prețuri se înțeleg pentru lâna nespălată, calculându-se la lâna spălată prețul dublu.

La fixarea acestor prețuri comitetul U. O. a avut în vedere:

a) Prețurile din anul trecut, cari pentru unele soiuri, spre exemplu lâna ȝurcană a întrecut mult prețul oficial,

b) Faptul, că postavurile s'au urcat cu peste 40%,

c) Nevoile consumatorilor,

d) Greutățile felurite și cheltuelile multiple cu cari luptă și pe cari le au oierii,

e) Faptul fără puțința de a putea fi contrazis, că fabricanții au făcut câștiguri considerabile din industrializarea lânii, până când oierii români adevărați, au ajuns la sapă de lemn.

Pentru documentarea Dvs. amintim, că socotind prețul unui kgr. de lâna țiȝaie nespălată la 66 lei per kgr. cât propunem să se fixeze, spălată ajunge la Lei 132 per kgr. Din 1 kgr. de lâna spălată, se țese în medie un metru postav. Cheltuelile toate cu fabricarea unui metru postav, după calculele făcute de cunoscători sunt de încă 132 lei; deci 1 m. postav costă Lei 264, care pe piață se vinde cu lei 500—800 m., dacă nu și mai scump.

Credem, că nu mai e nevoie să stăruim asupra venitului ce realizează fabricanții!

Vă rugăm deci Domnule Ministru, să binevoiți a aproba prețurile propuse, dând posibilitatea oierilor, de a-și valorifica pe preț cât de cât remuneratoriu primul lor produs, lâna, încurajându-i în continuarea și raționalizarea acestei profesiuni.

În legătură cu valorificarea lânii, mai cerem Domnule Ministru, ca sdrențele ca și lâna străină să fie oprite la import, iar în cazul când fabricanții s'ar opune a da prețurile propuse, să se aprobe exportul prin U. O. a unei anume cantități de lână, bine înțeles după ce va fi satisfăcută piața internă.

3. Pentru toată operația valorificării lânii, să se acorde U. O. dreptul de a încasa din prețul fixat, Lei 1'50 de fiecare kgr. de lână, taxă de care a beneficiat și Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole.

Până vom ajunge în plăcuta situație, de a ne valorifica singuri producția de lână și alte produse, scop spre care tindem și activăm, vă rugăm Domnule Ministru, a ne da binevoitorul concurs, de care mărturisim cu sinceritate, nu ne îndoim, cunoscându-vă sentimentele de dragoste ce nutriți oierilor români, ale căror nevoi le cunoașteți și în favorul cărora ați binevoit a face declarații extrem de măgulitoare și bine meritate, pe care oierii le-au înregistrat cu multă satisfacție și deosebită mândrie!

Primiți Domnule Ministru, asigurarea adâncului respect și devotament pe care oierii români vi le păstrează.

Poiana-Sibiului, la 16 Martie 1936.

Președinte : Nic. Munteanu.

— — —

Conducerile Reuniunilor Oierilor vor întruni a 3-a zi de Paști în adunare pe oierii din respectivele comune, cu care ocazie vor debata următoarele chestiuni:

1. Valorificarea lânii
2. Fondul pentru valorificarea produselor.

Luându-se de bază Memoriul înaintat de Uniune se vor da toate lămuririle în legătură cu cererile privitoare la valorificarea lânii. Se va vota o moțiune în sensul, că toți oierii își însușesc cererile din memoriul, care cuprinde

fidel dorințele unanime și se declară solidari cu măsurile ce U. O. a luat și va lua!

Câte o delegație cât de redusă ca număr, pentru a nu se face cheltuieli, se va prezenta parlamentarilor și prefectilor de județe, cerându-le sprijinul și arătându-le, care este punctul de vedere al U. O., de justețea căruia suntem siguri, că nu se vor îndoii.

Cei, cari au posibilitatea vor interveni chiar pe lângă anumiți domni Miniștrii!

Se va pune în vedere oierilor să fie gata, ca la nevoie să ia parte la congresul extraordinar, ce în caz de lipsă se va ținea anume pentru desbaterea și luarea de măsuri în legătură cu valorificarea lânii, dela care depinde mult soarta oierilor și a oieritului!

La fel li-se va atrage atențiunea și asupra solidarității de care trebuie să dăm dovadă cu toții, stăruindu-se asupra necesității de a nu vinde nici unul decât în condițiunile statorite de comitetul Uniunii și cuprinse în memoriu, *căci numai așa se va putea face în extremul caz, la care nu dorim să ajungem, dreptatea!*

E nevoie de solidaritate absolută și suntem siguri, că oierii vor da dovadă, că știu să fie solidari!

În ceea ce privește înființarea fondului pentru valorificarea produselor se va stărui asupra însemnătății și urgenței ce comportă această problemă, dela înțelegerea căreia depinde soarta oieritului!

Se vor da toate asigurările, că banii subscriși în acest fond se vor administra cu absolută cinste și numai în interesul lor, stăruindu-se ca fiecare oier să subscrie la acest fond!

Conducătorii Reuniunilor noastre ei înșiși convinși de nevoia deschiderii prăvăliilor de desfacerea produselor, vor cerca să convingă pe toți oierii, că opera ce tinde a se realiza este una din mijloacele de progres ale oieritului!

Desbătută această problemă așa cum însemnătatea ei cere, suntem siguri, că nu se va găsi un singur oier, care să nu subscrie cel puțin o cotă!

Adunarea oierilor va expedia cu această ocazie telegrame D-lor Gheorghe Tătărăscu Prim Ministru, V. V. Sassu Ministrul Agriculturii și M. Negură Ministrul Subsecretar de Stat la Agricultură în care se va cere pe scurt: „Reuniunea oierilor din comuna județul vă roagă să binevoiți a lua în legătură cu valorificarea lânii măsurile cuprinse în memoriul ce Uniunea oierilor a avut onoarea a vă înainta“.

Recomandăm și rugăm la fel Reuniunile noastre să trimită telegrame D-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul“, care singur a îmbrățișat cu căldură, dreapta noastră cauză. Telegrama va avea cam următorul cuprins: „Reuniunea oierilor din comuna județul vă mulțumește pentru faptul, că ați binevoit a susține în coloanele prefișului D-V. ziar dreptatea Uniunii Oierilor privitoare la valorificarea lânii“.

Știm, că marea majoritate a oierilor n'o să aibă fericirea a sărbători Sf. Inviere în mijlocul familiilor, totuși cei, cari vor fi acasă să ducă la îndeplinire — întocmai — cele mai sus cerute în absolut interesul cauzei.

Despre tot ceea ce se va face rugăm pe conducătorii Reuniunilor să ne facă o scurtă dare de seamă, ca să putem aprecia cine și cum înțelege să servească pe oierii în fruntea cărora are cinstea a sta!

— — —

Una din multele obligații pe care le au conducătorii Reuniunilor noastre este și următoarea:

Comitetul Reuniunii și în special președintele ei va căuta, să cunoască cu deamănuntul toate nevoile oierilor generale și individuale!

Va face tot ce îi stă în putință să aducă la cunoștința autorităților în drept, prefecților și parlamentarilor

orice durere și năcaz de care sufăr mai mulți, sau un singur oier.

Să simtă oierii, că au pe cineva la care pot alerga în orice moment, cu orice fel de plângere!

Știm și noi și știu și oierii, că nu toate se vor putea rezolvi cu bine, dar încercări trebuiesc făcute, chiar și numai din simplul motiv, ca toți cei cari au un rol în județ și țară, să aibă știre de șicanele și greutățile ce se încarcă în spinarea oierilor și profesiei lor!

Reuniunea oierilor din comuna Râul Sadului județul Sibiu a ținut adunare generală la 9 Martie a. c., alegându-și președinte pe Dl Nicolae Brâncovean.

Vice-președinți au fost aleși D-nii: Ioan Hurdubelea și Nicolae Drăghiciu.

În locul D-lui Nicolae Drăghiciu ales vice-președinte a fost ales cassar Dl Ioan D. Giurculețiu; iar în locul D-lui Ioan Hurdubelea, ales vice-președinte, a fost ales membru în comitet Dl Iuliu Crăciun.

Reuniunea oierilor din comuna Băbeni-Bistrița, jud. Vâlcea a ales în comitetul de cenzori în locul oierului demisionat Pavel Gr. Iosif pe oierul Dumitru D. Iacob.

Casseria U. O. confirmă primirea următoarelor sume:

1. Dela Reuniunea oierilor din Râul-Sadului, județul Sibiu:

a) Taxa de lei 25 către U. O. pt. un număr de membrii Lei 1179.—

2. Dela Reuniunea oierilor din Tălmăcel, județul Sibiu:

a) Taxa de bază către U. O. „ 1000.—

3. Dela Reuniunea oierilor din Șugag,

a) Taxa de bază către U. O. Lei 1000.—

b) 10% din venitul producției teatrale „ 85.—

c) Pt. 24 broș. „Nouii zări“ „ 480.— „ 1565.—

INFORMAȚIUNI

Dorim tuturor cetitorilor noștri și oierilor sărbători fericite!

Citim în ziarul „Argus” din 13 Martie 1936:

Obligația fabricilor de postav de a cumpăra lână indigenă

Textul jurnalului consiliului de miniștri

Iată textul jurnalului consiliului de miniștri prin care fabricile de postav cari iau parte la licitații sunt obligate să cumpere lână indigenă:

ART. 1. — Prin derogarea dela legea contabilității publice se vor admite la licitații pentru furniturile Statului și se vor contracta furnituri de postav, numai la fabricile de postav, care vor face dovada printr'un certificat liberat de ministerul de Agricultură și Domenii, că au cumpărat lână indigenă dela producători prin Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole sau federalele cooperative județene.

ART. 2. — Ministrul Agriculturii și Domeniilor și d-l ministru de Finanțe, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în jurnalul de față.

În plus Ministerul Agriculturii a luat dispoziția ca fabricile de postav să fie obligate să recepționeze lână în Mai și Iunie pentru a împiedeca vânzarea lânii prin intermediari.

Citim în ziarul „Curentul” din 1 Martie 1936:

Valorificarea lânii Memoriul Uniunii Oierilor

Uniunea Oierilor a adresat un documentat memoriu Ministerului de Agricultură, privitor la modul cum s'a decis să se facă valorificarea lânii.

Dăm mai jos cele arătate de oieri:

Oierii țării sunt profund mâhniți, desamăgiți și se consideră încontinuu desconsiderați prin faptul, că prin un jurnal al consiliului de miniștri s'a hotărât ca și anul acesta lână să fie valorificată prin Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole și Federalele Coo-

perativelor județene, care pe lângă adevărul, că nici când nu s'au ocupat de nevoile oierilor, — dar au beneficiat din valorificarea produselor lor, — nu sunt altceva decât tot intermediari pe cari acelaș jurnal afirmă, că vrea să-i delătore dela această operație.

În temeiul acestor considerente Uniunea Oierilor a rugat să se dispună, ca valorificarea lânii să se facă numai prin U. O., singura organizație pe țară, care reprezintă acest ram din economia națională.

Prețurile pe cari comitetul U. O. le propune sunt următoarele:

a) Pentru lâna merinos lei 80 per kgr.; b) Pentru lâna șpancă lei 72 per kgr.; c) Pentru lâna țigaie lei 66 per kgr.; Pentru lâna țigaie de Cadrilater lei 52 per kgr.; e) Pentru lâna țurcană albă lei 45 per kgr.; f) Pentru lâna țurcană neagră lei 40 per kgr.

Aceste prețuri se înțeleg pentru lâna nespălată, calculându-se la lâna spălată prețul dublu.

Citim în ziarul „Curentul” din 26 Martie 1936:

Valorificarea lânii

Între producătorii adevărați și producătorii speculanți. — Cui folosește dispozițiile unui jurnal al consiliului de miniștri.

Ne apropiem de sezonul când se tund oile și ca urmare se pune pentru crescători problema desfacerei acestui produs, atât de căutat, și cu toate acestea așa de puțin rentabil pentru producătorul din România.

Cauza acestui rău trebuie căutată într'o măsură oarecare, în calitatea lânii, dar în principal ea stă în condițiile dezastruoase în care se face comercializarea.

Chestiunea s'a discutat și se discută încă, dar până acuma nu s'a ajuns la soluția firească pe care o indică logica lucrurilor și atunci fanteziile abundă.

Nu se va putea vorbi de o soluție definitivă decât în ziua când producătorii de toate categoriile se vor organiza și vor îngriji atât de îmbunătățirea calității lânii, cât și de condițiile de desfacere. Un început trebuie considerat: Sindicatul oierilor, care a luat naștere de curând.

În lipsa unei organizări proprii s'a găsit organul și pentru această funcție și sub presiunea lui statul a intervenit, luând următoarele măsuri:

„Art. 1. Prin derogarea dela legea contabilității publice, se vor admite la licitații pentru furniturile Statului și se vor contracta furnituri de postav, numai la fabricile de postav, care vor face dovada printr'un certificat liberat de Ministerul de Agricultură și Domenii, că au cumpărat lână indigenă dela producători prin Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole sau federalele cooperative județene.

Art. 2. Ministrul Agriculturii și Domeniilor și d-l ministru de Finanțe, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în jurnalul de față.

În plus Ministerul Agriculturii a luat dispoziția ca fabricile de postav să fie obligate să recepționeze lâna în Mai și Iunie pentru a împiedeca vânzarea lânii prin intermediari“.

Ori se întâmplă și de data aceasta ca de dispoziția luată de stat să nu profite decât 2—3 producători mari, iar miile de oieri să continue a vinde mai departe în condițiile vechi.

Experiența din trecut ne îndreptățește să denunțăm și de data aceasta un caz în care sub firma interesului general se folosesc numai câțiva.

Dar măsura luată de stat are o serie de efecte asupra pieții și nemulțumește categoriile interesate.

Am înregistrat, la timp, protestul sindicatului oierilor, care se plângea și arăta cu calcule că soluția dată nu-i cea justă.

În această situație se vede clar că intervenția Statului produce perturbațiuni pe piață, nu satisface categoriile interesate, nu mulțumește interesul general, dar favorizează pe acei 2—3 producători de lână, care sunt în conducerea Uniunii Sindicatelor Agricole și care au grija să cumpere dela ceilalți producători lâna pe prețuri derizorii.

Expunem și acest caz spre a atrage atenția celor în drept, că dacă nu ignorăm folosul ce se poate obține prin intervenția statului, nu înțelegem să nu atragem atenția atunci, când această intervenție înseamnă favoritism pentru câțiva privilegiați.

U. O. mulțumește și pe această cale d-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul“, pentru binevoitorul sprijin dat în chestiunea valorificării lânii, susținând în coloanele ziarului justele cereri ale Uniunii.

Articolele, cărora n'am fost în plăcuta situație de a le face loc în numărul prezent, le vom publica în numărul viitor.

Oierul Nicolae Iovan din comuna Poiana-Sibiului ne-a trimis zilele trecute o prea frumoasă scrisoare de încurajare și o listă cu 8 abonați din jud. Hunedoara.

Pentru propaganda ce oierul Nicolae Iovan înțelege să facă revistei „Stâna”, îi suntem adânc recunoscători și-l dăm ca exemplu de urmat și altor oieri, cari în colîndul lor prin țară, însuflețiți fiind pentru cauza proprie, ne-ar putea aduce frumoase servicii nouă și cauzei pe care o susținem.

Dorim ca fiecare oier să urmeze pilda d-lui N. Iovan.

Și trebuie făcut!

Pățania unor oieri din com. Jina-Sibiu

În ziua de 5 Martie a. c., niște oieri din comuna Jina, județul Sibiu, fiind în drum spre anume pășunat, trebuiau să treacă și prin orașelul Sebeș din județul Alba. Aproape de intrarea în oraș, la o curbă a șoselei naționale ce urcă un delcean, din direcția opusă le-a eșit în cale, pe neașteptate, cursa unui domn Moga. Noatinii, 200 la număr, s'au speriat și au fugit alături din sosea.

Păzitorul de câmp a și fost pe ei și le-a dus noatinii la oborul de gloabă.

Pretinzându-le gloabă exagerată, s'au prezentat la primarul orașelului, rugându-l să nu-i globească, deoarece n'au făcut nici o pagubă.

Acesta a fost neînduplecat și le-a spus, că dacă nu plătesc 1400 lei nu le eliberează noatinii și în plus le va socoti în fiecare zi cheltuieli de întreținere.

Neavând încotro, nenorociții oieri au plătit suma cerută, urmând să se judece.

Iși pot închipui cinstiții noștri cetitori ce pătesc oierii și nimeni nu se interesează.

N'au făcut nici o pagubă, că în acest timp nici n'aveau la ce face, și nu s'a făcut nici o constatare a pagubei!

Nu ne putem stăpâni durerea și revolta, că în țara românească oierii sunt astfel jefuiți!

Nici pe vremurile de tristă memorie n'au avut oierii atât de suferit!

DL președinte al U. O. a făcut o intervenție la d-l prefect al județului și va arăta cazul și onor. Guvern.

În astfel de condiții, zilele oieritului sunt pe sfârșite.

Am înțeles și înțelegem ca pagubele cauzate să fie plătite, dar să plătești gloabă fără să strici nimic, asta ba!

POȘTA REDACȚIEI. — D-I Cioran din Titerlești este rugat a ne trimite poezia, care, dacă va fi potrivită, vom publica-o.

Am primit în contul abonamentului:

300 Lei:

JUD. ALBA: Orașul Alba-Iulia: Camera de Agricultură, Secția Alba.

JUD. DUROSTOR: Orașul Silistra: Vasil Calcef Cazarof.

100 Lei:

JUD. CONSTANȚA: Com. I. G. Duca: Gheorghe Medean.

JUD. GORJ: Com. Cernădia: Anghel Flitan.

JUD. HUNEDOARA: Com. Lunca: Stănilă Bodea, Tănase Ciucurescu, Ion Râmbetea, Mihăilă Greg I. Simu, Ion Zdrain, Tănase Nătrăpu.

Com. Galați: Coman Ciucurescu.

Com. Grădiștea de munte: Coman Matei.

JUD. IAȘI: Com. Podul Iloaei: Vătăjelu R. Petru, înv.

JUD. MEHEDINȚI: Com. Titerlești: Dumitru Suciu.

JUD. SIBIU: Com. Cărpiniș: Ion Anghel 160, Gh. Stai-covici, înv.

Com. Vurpăr: Petru Pinciu.

Com. Poiana-Sibiului: Ion Mănițiu 592, Dumitru Bâja 917, Du-mitru Bozdog 106, Virgil Georgescu, înv.

Com. Jina: Iacob Dănuleț.

Com. Rășinari: Bucur Podariu, Man Bozdoghină.

JUD. SĂLAJ: Com. Tiream: Ciocan Ioan, notar.

JUD. TURDA: Orașul Turda: Dumitru Dăncilă, Ilie Dăncilă.

JUD. TREISCAUNE: Com. Covasna: Staicu Oltean, Du-mitru I. Olteanu, I. Staicu Olteanu, Ion Gh. Papuc, I. Gh. Mun-tean (Fumea).

Satu-Mare: Petru Țiucra Pribeagul.

80 Lei:

JUD. SIBIU: Com. Sadu: Nicolae Șandru.

Com. Tălmăcel: Ioan Barb 152, Constantin Rotariu 124.

50 Lei:

JUD. SIBIU: Com. Sadu: Irimie Dăncăneț

10 Lei:

JUD. ALBA: Com. Răhău: Nicolae Vulc 73.

Ziare și reviste primite la redacție: „Isus Biruitorul“ Nrii 10, 11, 12, 13, 14, Sibiu. „Bravo“, Nrii 156, 157, 158, 159, Arad. „Ecol“, Nr. 4—5, Bacău. „Ardealul“, Nrii 8, 10, 11, 12, 13, Brașov. „Glas românesc în regiunea secuizată“, Nrii 182, 183, Odorheiu. „Graiul Moldovenesc“, Nr. 24, Iași. „Revista crescătorului de animale“, Nr. 3, București. „Aurora“, Nrii 110, 111, 112, București. „Tribuna“, Nrii 412, 413, 414, Sibiu. „Cuget Dobrogean“, Nr. 1, Silistra. „Foița“, Nrii 9, 10, București. „Plaiuri Săcelene“, Nr. 2, Satulung-Săcele, Brașov. „Lumina Satului“, Nr. 3, Grumăzești, jud. Neamț. „Drapelul Nostru“, Nr. 30, București. „Românizarea“, Nrii 23, 24, București. „Calea Nouă“, Nrii 8, 9, 10, 11, 12, București. „Plugarul“, Nrii 2, 3, Brăila. „Drum Nou“, Nr. 1, București. „Drumul Nou“, Nrii 4, 5, București. „Gazeta Agriculturului“, Nrii 9, 10, Iași. „Ofensiva Agricolă“, Nrii 2, 3, Fălticeni. „Ideea Națională“, Nrii 19, 20, Buzău. „Lucașul“, Nrii 1, 2, Sibiu. „Atacul“, Nr. 33, Focșani. „Sănătatea“, Nrii 1, 2, București.

Ce mai e nou în țară?

Ce mai e nou în politică?

După alegerile din Februarie lupta dintre național-țărăniști și național-creștini s'a mutat din jud. Mehedinți în parlamentul țării. Și în loc de ghioage, topoare și revolve, războinicii întrebunțează batjocuri, înjurături, și la nevoie ghionturi și pumni. De curând a fost o adevărată încăerare în camera deputaților. Dl Gh. Cuza a fost trântit la pământ de țărăniștii d-lui Mihalache. Cuziștii au sărit să-l apere și s'a făcut bătae în regulă. Căci vedeți dumneavcastră, așa știu românii să facă politică pe spina-reă bieteii fără sărăcite de hoji.

Aceasta e singura noutate veche în politică, deocamdată.

Alte întâmplări și știri din țară

* **Dela Maglavit** aflăm o știre urâtă. Anume cumnatul cioabanului Petrache Lupu a fost prins pe când fura din banii adunați pentru mănăstire. Iată cât de greu se îndreaptă lumea.

* **Alegeri la Arad.** La Arad e un loc de deputat. Deci se vor face alegeri în curând. Și e vorba, că aici va candida și generalul Cantacuzino-Grănicerul, șeful partidului „Totul pentru Țară“.

* **Statul moștenește o avere de 2 miliarde lei.** De curând a murit la Craiova senatorul Jean Mihail. Cum n'a lăsat nici un testament și cum n'are nici un urmaș, averea lui de 2 miliarde lei va trece în posesia statului. Mai are și biata țară un noroc, că hoji are destui.

* **Alegeri de episcopi.** După moartea episcopilor dela Oradea și Cluj, va avea în curând să se aleagă noi episcopi.

* **Bani de 250 lei falși.** După cum scriam altădată, au ieșit bani noi de argint de câte 250 lei. Abia au ieșit însă banii cei noi, și au și ieșit bani falși. De, românii sunt meșteri și sunt harnici.

* **A venit Grosz.** Scriam aici despre o mare hoție a lui Gros-Cagero. Hoțul fugise în străinătate. A fost însă prins și adus în țară. Geaba, că spânzurătoare n'avem pentru astfel de hoji.

* **Comuniștii pregătiseră o răscoală în Dobrogea.** De curând a fost descoperită în Dobrogea o mare bandă de comuniști bulgari și jidani, (se putea fără jidani?) cari pregătiseră acolo o răscoală.

* **Isprava unui medic de plasă.** Un medic de plasă din jud. Dolj s'a dus de curând în comuna Breasta, a strâns femeile și fetele la primărie și le-a tuns cu deasila. Când s'au întors acasă nu le mai cunoștea nimeni. Bărbații s'au plâns la judecătorie pentru batjocura asta și cer câte 5000 lei de cap tuns de femei. Și sunt vre-o 70 de femei și fete tunse. Va avea doctorul de plătit dacă pierde procesul.

* **Primăvară dulce — bucuria oierilor.** După iarna ușoară bunul Dumnezeu a dat și o primăvară caldă. Se bucură oierii de pretutindeni.

Ce mai e nou în străinătate ?

Vine iar războiul în Europa ?

De câteva săptămâni Europa e iar în mare fierbere. Era chiar primejdie de un nou războiu între Franța și Germania. Și odată aprins focul războiului, s'ar fi întins iar repede în toată Europa. Lumea s'a speriat iar de războiu. Și nici n'a trebuit mult să vină peste noi.

Cearța a venit dela Germania, care a călcat mereu înțelegerile de pace. Acum în urmă Germania a călcat înțelegerile dela Locarno, prin care Germania era obligată să nu ducă armate la

marginea de către Franța și Belgia pe o întindere de 50 km. în lăuntru Germaniei. Pe ziua de 7 Martie Germania și-a dus trupe în zona Renaniei. Franța, Belgia și Anglia au sărit ca arse. S'au strâns repede la Paris și la Londra, chemând și celelalte țări din lume, ca să vadă ce e de făcut cu Germania și cum s'o pedepsească.

Pe de altă parte Hitler, conducătorul Germaniei, a spus, că el nu dă nici un pas înapoi, ci vrea să fie deplin stăpân în țara lui. Și de aci fierbere mare și primejdie de război. Anglia, Franța și Belgia s'au legat încă odată să se ajute în caz, că Germania începe război. Hitler însă propune o pace de 25 de ani. Cearta încă nu s'a potolit. Dar deocamdată nu e primejdie de război.

Războiul din Abisinia.

De când cu cearta dintre Franța și Germania, Italienii își văd liniștiți de războiul lor cu Abisinia. Ei înaintază mereu, căci Abisiniienii sunt slab înarmați. Numai ploile, cari au început, și locurile rele, muntoase, împiedică pe Italieni. Armatele abisiniene nu pot sta în calea tancurilor și aeroplanelor italiene. Și totuși italienii n'au cucerit mult în Abisinia, căci ei cum înaintază puțin, se opresc să facă drumuri. Italia, se spune, că a cheltuit până acum cu războiul din Abisinia 50 miliarde lei. Și până la urmă poate Abisinia va fi împărțită între Italia, Anglia și Franța.

Deocamdată luptele continuă înverșunate. Aeroplanele italiene bombardează, iar trupele înaintază pe urma focului lor. Negusul se duce mereu pe front să-și încurajeze soldații. Dar în zadar! Cu mâna goală azi nu se poate lupta.

* **Atentat în parlamentul sârbesc.** De curând în parlamentul sârbesc dela Belgrad s'a întâmplat un atentat. Anume un deputat beat a tras cu revolverul asupra primului ministru fără ca să-l nimerească. Tot semne rele.

* **Cât stăpânește Anglia?** Anglia a ajuns să stăpânească a patra parte din întinderea pământului. Ea stăpânește 500 de milioane de oameni din 2 miliarde de oameni câți sunt pe pământ. Și acum tot Anglia se lăcomește și la Abisinia, ca să n'o ia Italienii toată. Tot cel bogat e mai lacom.

* **Ce se mai petrece în Japonia?** Scriam în numărul trecut, că în Japonia s'a întâmplat o răscoală, care a omorât doi miniștri. Răscoala a fost potolită, iar capul ei și-a făcut moartea.

* **Dacă ar fi război în Europa.** Dacă totuși va fi război în Europa, atunci luptele s'ar da între Franța și aliații ei deo-

parte, și Germania și aliații ei de altă parte. Aliații Franței ar fi: Anglia, Rusia, Spania, Belgia, România, Cehoslovacia, Jugoslavia, Turcia și Grecia. Iar aliații Germaniei ar fi: Italia, Polonia, Ungaria și Bulgaria.

* **300 miliarde lei** cheltuiește Anglia pentru înarmări. Adică bugetul țării noastre pe 15 ani. Sărăcii de noi.

* **Untură din cărbune.** Din Germania vine știrea, că s'a descoperit fabricarea untului din cărbune de pământ. Tot lucruri minunate.

* **Câți locuitori are Italia?** După cele din urmă socoteli, locuitorii Italiei au ajuns la un număr de 43 milioane și jumătate.

* **Regele Greciei vrea să abdică din nou.** Grecia e din nou în mari frământări politice. Partidele nu se înțeleg. Regele, care abea s'a urcat pe tron, s'a săturat și a spus, că dacă nu se împacă partidele, el abdică de la tron și pleacă din țară. Așa e când se bagă dihonnia între oameni.

* **Mari inundații în America.** În America a fost o iarnă aspră cu zăpezi mari, cari topindu-se au umflat râurile de au dat afară. Inundațiile au distrus sate întregi, lăsând sute de mii de oameni fără adăpost. Până acum sunt 220 de mii de oameni fără adăpost și 180 de oameni morți și înecați.

N. V.

„STĂNA“
REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ
Director: **NICOLAE MUNTEAN**

.....

.....

.....

.....

.....

.....